

מ"ת 50435/09/22 - מדינת ישראל נגד תאמר מאסרוה, אסיל מסארוה, כאמל גבארה, כרם מסארוה, אנס מסארוה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 50435-09-22 מדינת ישראל נ' מאסרוה (עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת אפרת פינק
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. תאמר מאסרוה 2. אסיל מסארוה 3. כאמל גבארה 4. כרם מסארוה 5. אנס מסארוה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד סטופ
ב"כ המשיבים 4, 5 - עו"ד ברנסי ועו"ד בר עוז
המשיבים 4, 5 באמצעות VC וזוהו על ידי ב"כ

החלטה (למשיבים 4, 5)

לפניי בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

ההחלטה דנן עניינה במשיבים 4 ו-5 בלבד.

מבוא

- נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם את העבירות כדלקמן:
למשיבים 1 - 4 - שתי עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 יחד עם סעיף 335(א)(1) וסעיף 335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; עבירה של חטיפה לשם סחיטה, לפי סעיף 372 לחוק העונשין; ושתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 380 יחד עם סעיף 382(א) לחוק העונשין;
למשיב 1 - גם עבירה של סחיטה בכוח, לפי סעיף 427(א) לחוק העונשין; עבירה של נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין; עבירה של ירי באזור מגורים, לפי סעיף 340(ב)(1) לחוק העונשין; ועבירה של הדחה בחקירה באיומים והפחדה, לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין;
למשיב 3 - גם עבירה של סחיטה בכוח, לפי סעיף 427(א) לחוק העונשין;
למשיב 4 - גם עבירה של סחיטה בכוח, לפי סעיף 427(א) לחוק העונשין ועבירה של הדחה בחקירה באיומים והפחדה, לפי סעיף 245(ב) לחוק;

למשיב 5 - עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 380 וסעיף 382(א) לחוק העונשין; עבירה של סחיטה בכוח, לפי סעיף 427(א) לחוק העונשין; עבירה של הדחה בחקירה באיומים והפחדה, לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין; ועבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. לפי המיוחס בכתב האישום, לפני יום 5.9.22, במועד שאינו ידוע במדויק לתביעה, קשרו המשיבים ואחרים (להלן - "**החבורה**") קשר לפגוע ב-א.א, באיהאב ובאיברהים (להלן - "**המתלוננים**"), זאת על רקע סברתם שיש להם קשר עם אבו עינו אלשאפעי (להלן - "**אלשאפעי**"), בו רצו לפגוע.

בשלב הראשון מיוחס, כי במועד הנזכר, בשעה 20:00 לערך, יצאו המתלוננים ממחסום ג'בארה לכיוון טייבה, בדרכם לעבודה. הם יצאו מהרכב בשעה 21:54 לערך, בכיכר הסמוכה לכביש 24 בטיבה. החבורה הגיעה למקום בשני כלי רכב. אחד מכלי הרכב נעצר בסמוך למתלוננים, ומשיב 1, שישב בו, ירה מספר יריות לכיוונם, באמצעות אקדח 9 מ"מ. א.א ואיהאב נפגעו ברגליהם, ואיברהים נפגע גם הוא. החבורה עזבה את המקום, ו-א.א, שהיה שרוע על הקרקע, ביקש מסלימאן אבו צואבין (להלן - "**סלימאן**"), שהגיע למקום לאחר הירי, להזמין אמבולנס. סלימאן הזעיק אמבולנס, ובו הגיעו ב.ב, בעל האמבולנס, ג.ג ו-ה.ה (להלן - "**החובשים**"), אשר העלו את א.א לאמבולנס והחלו בפינויו לבית חולים (להלן - "**שלב הירי**").

בשלב השני מיוחס, כי לאחר כשתי דקות, חסם אחד הרכבים בו שהו חלק מחברי החבורה את נתיב הנסיעה של האמבולנס. משיבים 2 ו-3 יצאו מהרכב, פתחו את הדלת הצדדית של האמבולנס, וניסו להוציא ממנו את א.א. הרכב השני הגיע, ממנו יצאו משיבים 1 ו-4 ונוספים, והם הסתערו על האמבולנס, כשמשיב 1 יורה באוויר. ב.ב ניסה לעצור את החטיפה של א.א, ומשיב 2 תקף אותו בבעיטות ואגרופים, יחד עם אחרים, עד שנפל. משיב 3 פתח את הדלת האחורית של האמבולנס, ומשיב 1 יחד עם אחרים, החלו לגרור את א.א אל מחוץ לאמבולנס, תוך שמשיב 1 מכה אותו בבעיטות ובאגרופים. משיב 1 הורה ל-א.א להיכנס לרכב נוסף, וכך עשה. משיב 2 עזב את המקום ונסע לביתו (להלן - "**שלב החטיפה**").

בשלב השלישי מיוחס כתב האישום, כי שניים מתוך החבורה, שזהותם אינה ידועה לתביעה, הסיעו את א.א למקום מבודד בהרים הסמוכים לטיבה. משיבים 1, 3, 4, ו-5, ונוספים, עשו גם הם את דרכם למקום. הם הוציאו את א.א מהרכב והחלו להכותו. רכב נוסף הגיע, ממנו הורד איהאב. הנוכחים הובילו את א.א ואת איהאב למבנה סמוך, שם המשיכו להכותם ואיימו עליהם כי אם לא יביאו את אלשאפעי, יהרגו אותם. במעמד זה, ירה משיב 1 שלושה כדורים בקרבת א.א על מנת להפחידו. משיב 5 הכה את א.א בכתפו באמצעות אלה, ודרש כי ישלם 100,000 ₪ ויביא את אלשאפעי. לבסוף, הובילו מי מהנוכחים את א.א ואת איהאב לבית קפה בטיבה, והשאירו אותם במקום (להלן - "**שלב האיומים**"). באותה העת, אמור היה משיב 5 לשהות במסגרת תנאים מגבילים במעצר בית (מ"ת 60107-07-22).

לפי כתב האישום, בשלב האחרון, החל מיום 9.9.22 או בסמוך לכך, במסגרת התכתבות בקבוצה ביישומון ווטסאפ, בה השתתפו משיבים 1, 4 ו-5 ואחרים (להלן - "**קבוצת הווטסאפ**"), תוכננו פעולות שנועדו לסכל את מעצרו של המעורבים ולשבש את החקירה. בין היתר, הפעילו לחץ על עדים על מנת שלא ישתפו פעולה עם החקירה, דיווחו על פעולות הדחה מוצלחות, אספו מידע על החקירה על מנת למנוע תפיסת מעורבים, תכננו לקבל מידע על תוכן החקירה של עדים שנחקרו, ושתפו סרטונים של פעולות חיפוש שבוצעו במסגרת החקירה (להלן - "**שלב ההדחה והשיבוש**").

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

להשלמת התמונה יצוין, כי משיבים 1, 2 ו-3, טרם הודיעו עמדתם ביחס לקיומן של ראיות לכאורה.

טענות הצדדים

4. בבקשה ובדין לפני טענה המבקשת, כי שורה של ראיות מבססת את אשמתם של המשיבים, שעיקרן: הודעות א.א המתאר את השתלשלות האירועים; מסדרי זיהוי בהם זיהה א.א את משיבים 1, 3 ו-5 כמעורבים באירוע; הודעות ב.ב ביחס לאירוע החטיפה והשתתפותם של משיבים 1, 2 ו-3 בו; חוות דעת מומחה מעבדת נשק; סרטונים המתעדים את האירוע; טביעות אצבע של משיבים 2, 3 ו-4 על דלתות האמבולנס; גרסת משיב 2 שהופרכה על ידי כלל העדים; גרסאות המשיבים האחרים; וכן תוצרי חדירה לטלפון הנייד של משיב 1, בו אותרה קבוצת הווטסאפ.

לטענתם, ככל שנפלו סתירות בגרסתו של א.א, יש לקחת בחשבון כי סבל מחום ומכאבים והתקשה להתרכז, וכי דינן של כל הסתירות הנטענות להתברר בהליך העיקרי. עוד טענו, כי אין לו היכרות מוקדמת עם המשיבים, ומכאן שאין לו כל מניע להפללת שווא. כן טענו באי כוח המבקשת, כי לגרסתו של א.א מספר חיזוקים חיצוניים, לרבות: תרמילים המתאימים לאקדח בו נעשה שימוש בשתי הזירות; גרסאות הפרמדיקים; וסרטונים שצולמו על ידי עדי ראיה. א.א גם ציין בהודעותיו, כי שמע במהלך האירוע פניות אל משיבים 4 ו-5 בשמותיהם הפרטיים.

באי כוח המבקשת הוסיפו וטענו, כי מעורבותו של משיב 4 בחלקו הראשון של האירוע - משמע, שלב הירי - נלמדת ממעורבותו בחלקו השני של האירוע - שלב החטיפה. כל זאת, בהינתן סמיכות הזמנים בין האירועים, והופעתם של אותם כלי רכב ואותו כלי נשק בשני האירועים. לטענתם, גרסת משיב 4, לפיה טביעת האצבע שלו נמצאה על דלת האמבולנס, משום שרצה לבדוק אם מי מקרובי משפחתו פצוע, היא גרסה כבושה, אשר נסתרת על ידי הסרטון שתיעד את האירוע.

כן טענו באי כוח המבקשת, כי לא נפל כל פגם בהליך הזיהוי שיש בו כדי לפגוע במהימנות זיהויו של משיב 5 על ידי א.א. לטענתם, חרף ניסיונות רבים, משיב 5 לא אותר אלא כעבור זמן, ובשל כך נדחה המסדר. אולם, הזיהוי בחלוף זמן רב דווקא מחזק, לעמדתם, את מהימנות הזיהוי. א.א אמנם זיהה את משיב 5 ברשת החברתית "טיקטוק" לפני המסדר באופן מקרי, אולם לעמדתם אין בכך כדי לזהם את מסדר הזיהוי. יתר על כן, טענת האליבי של משיב 5 נבדקה, והיא אינה רלוונטית לזמנים בהם הוא נטל חלק באירוע. לטענתם, בפרק הזמן הרלוונטי, לא היו אנשים נוספים עם המשיב בביתו, ולא נמצא תיעוד של כל מפגש בינו ובין שוטרים באותו לילה.

עוד טענו, כי קבוצת הווטסאפ, בה השתתפו משיבים 4 ו-5, נועדה להפעיל לחץ על עדים, ועצם ההשתתפות בקבוצה מהווה ראיה אובייקטיבית למעורבותם באירוע. כן טענו, כי א.א ו-ב.ב הביעו את חששם מפני שיתוף פעולה עם היחידה החוקרת, כתוצאה מפעולות המשיבים.

לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיבים מלמדים על קיומן של עילות מעצר של מסוכנות ושל חשש לשיבוש הליכי משפט. עוד טענו, כי החשש לשיבוש הליכי משפט אינו תיאורטי, שכן הוא נלמד הן מההתכתבות בקבוצת הווטסאפ והן מהימלטותם של המשיבים.

5. באי כוח המשיבים לא חלקו על עצם התרחשות האירועים המתוארים בכתב האישום, אלא אך על מעורבותם של משיבים 4 ו-5 באותם אירועים. לטענתם, אין די ראיות לכאוריות לשלב המעצר עד תום ההליכים.

באשר למשיב 4 טענו, כי הראיה היחידה הקושרת אותו לאירוע היא טביעת אצבעו שנמצאה על דלת האמבולנס, אלא, שלעמדתם, המשיב מסר גרסה המסבירה את אותה טביעת אצבע. לטענתם, המשיב ניגש אל האמבולנס על מנת לבדוק אם קרוב משפחתו נמצא בו, ומשהבין שאיננו באמבולנס, עזב את המקום. כן טענו, כי לא נמצאה כל ראיה הקושרת את משיב 4 לשאר חלקי האירוע.

באשר למשיב 5 טענו, כי הראיה היחידה הקושרת אותו לאירוע היא זיהויו במסדר זיהוי על ידי א.א. לטענתם, מסדר הזיהוי בוצע זמן רב לאחר האירוע, באופן המשליך על טיב הזיהוי. יתר על כן, מסדר הזיהוי זוהם, משום ש-א.א. זיהה את המשיב ברשת החברתית "טיקטוק" לפני זיהויו במסדר הזיהוי. גם טענת האליבי של משיב 5, לפיה שהה בביתו בעת האירוע, לא נבדקה כדבעי על ידי היחידה החוקרת.

באי כוח המשיבים הוסיפו, כי אין ליתן אמון בגרסתו של א.א., הרצופה קשיים וסתירות.

באשר לעבירת ההדחה טענו, כי לא ניתן ללמוד מדבריו של משיב 4 בקבוצת הוואטסאפ כי השתתף בפעולות שמטרתן שיבוש מהלכי חקירה, ועולה כי ניסה להניא את האחרים מלפנות למתלונן. גם את משיב 5 לא ניתן לקשור, לטענתם, לעבירה זו אך מתוך דבריו בקבוצה.

עוד טענו באי כוח המשיבים, כי לא נשקפת מהמשיבים כל מסוכנות וגם אין חשש לשיבוש הליכי משפט, והראיה, כי היו משוחררים במשך זמן עד שנעצרו, ובתקופה זו לא סיכנו את המתלוננים ולא ניסו להדיחם.

דין

ראיות לכאוריות נסיבתיות - התשתית הנורמטיבית

6. חומר הראיות שנאסף נגד המשיבים מתמצה בראיות נסיבתיות בלבד. אך עובדה זו, כשלעצמה, אינה שוללת את האפשרות למעצרים עד תום ההליכים מקום בו מצטרפות הראיות הנסיבתיות לכדי מסכת של ראיות לכאורה שיש בה כדי להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה (בש"פ 991/99 **מדינת ישראל נ' קלינסקי** (17.2.99)).

7. השאלה היא אם הראיות הנסיבתיות הלכאוריות, כשהן משתלבות זו בזו, משתכללות לכדי מסכת רצופה של עובדות מפלילות (בש"פ 6262/96 **בלום נ' מדינת ישראל** (16.9.96)). עוד נפסק, כי אין לבחון בשלב של המעצר עד תום ההליכים כל ראייה כשלעצמה אלא יש לתת את הדעת למכלול הראיות ואם יש בהצטברותן כדי לגבש תמונה ראייתית המצביעה לכאורה על אשמת הנאשם (בש"פ 1466/04 **זדה נ' מדינת ישראל** (26.2.04)).

8. ככל שישנן ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראייתי הקושרות את הנאשם לאירוע, אולם המסקנה המפלילה אינה המסקנה היחידה שניתן להסיק מתוך הראיות ונותר סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהם חוסר או חולשה ראייתיים הראויים לבירור בהליך העיקרי, על בית המשפט לשקול אם יש הצדקה לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים או שניתן להסתפק בשחרורו לחלופה ((בש"פ 5588/12 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל** (24.9.12); בש"פ 3814/14 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (22.5.14); בש"פ 1273/14 **דסוקי ואח' נ' מדינת ישראל** (4.3.14); בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** (26.10.15); בש"פ 1714/21 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (15.3.21)).

התשתית הראייתית

9. באי כוח המשיבים אינם חולקים על עצם התרחשות האירוע המתואר בכתב האישום, על שלביו השונים. המחלוקת ממוקדת אך בשאלת מעורבותם של משיבים 4 ו-5 במיוחס להם. יודגש כבר עתה, כי למשיב 5 לא מיוחסת מעורבות בשלב הירי ובשלב החטיפה. נפנה אפוא לתיאור המארג הראייתי הלכאורי, ביחס לכל אחד מהשלבים, ולאחר מכן נדון במסקנות הנובעות הימנו.

המתלוננים, א.א, ב.ב, ג.ג, מתארים בהודעותיהם את השלבים השונים, שלב הירי, שלב החטיפה ושלב איומים - כל אחד כפי מעורבותו באירועים. הואיל ואין מחלוקת על ההתרחשויות כפי שאירעו, יש לאמץ לכאורה את הפירוט המתואר בכתב האישום, על יסוד גרסאות המתלוננים, כבסיס לממצאים הלכאוריים שייקבעו ביחס לנושאים במחלוקת.

10. השלב הראשון, שלב הירי (משיב 4 בלבד):

כאמור, בשלב הראשון מיוחס, כי ביום 5.9.22, בשעה 20:00 לערך, יצאו המתלוננים לכיוון טיבה ולשם הגיעה חבורה, אחד יצא מתוכה וירה מספר יריות לכיוונם ושלושה מתלוננים נפגעו. החבורה עזבה את המקום, ו-א.א, ביקש מסלימאן, שהגיע למקום לאחר הירי, להזמין אמבולנס. סלימאן הזעיק אמבולנס, ובו הגיעו ב.ב, בעל האמבולנס, ג.ג ו-ה.ה, אשר העלו את א.א לאמבולנס והחלו בפינויו לבית חולים.

אין ראיות ישירות בדבר מעורבותו של משיב 4 בשלב הירי. השאלה אם ניתן ללמוד מתוך הראיות הלכאוריות הנוגעות לשלבים המאוחרים יותר - שלב החטיפה, שלב האיומים, ופעולות השיבוש וההדחה - באשר למעורבותו של משיב 4 גם בשלב הירי, תידון לאחר שיידונו מכלול הראיות הלכאוריות.

11. השלב השני, שלב החטיפה (משיב 4 בלבד):

כאמור, בשלב השני מיוחס, כי לאחר ש-א.א הועלה על האמבולנס, חסם אחד הרכבים בו שהו חלק מחברי החבורה את נתיב הנסיעה של האמבולנס. שניים יצאו מהרכב, פתחו את הדלת הצדדית של האמבולנס, וניסו להוציא ממנו את א.א. הרכב השני הגיע, ממנו יצאו ארבעה נוספים, והם הסתערו על האמבולנס, כשאחד מהם יורה באוויר. ב.ב ניסה לעצור את החטיפה של א.א, ואחד תקף אותו בבעיטות ואגרופים, יחד עם אחרים, עד שנפל. אחד מהחבורה פתח את הדלת האחורית של האמבולנס, ואחרים החלו לגרור את א.א אל מחוץ לאמבולנס, תוך שמכים אותו בבעיטות ובאגרופים, ומעלים אותו לרכב נוסף.

טביעת אצבע - הראיה המרכזית הקושרת את משיב 4 לשלב החטיפה, היא טביעת אצבעו שאותרה על הדלת הצדדית של האמבולנס (דו"ח מז"פ - בדיקת טביעות אצבעות מיום 8.9.22, מעתק "3" מסומן מא9; דו"ח זיהוי ט.א מיום 8.9.22, מסומן מא8; דו"ח תיעוד פיתוח טביעות אצבע מיום 6.9.22, מסומן כה; דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 6.9.22, מסומן כז).

גרסותיו של המשיב - משיב 4 לא אותר במשך 10 ימים לאחר האירוע, עד שנתפס לבסוף ונעצר באילת ביום 16.9.22. משיב 4 הכחיש בחקירתו הראשונה כי נכח במקום החטיפה, למרות שהוטח בו כי טביעת אצבעו אותרה על האמבולנס (הודעת משיב 4 מיום 17.9.22, בעמ' 7). לפי מזכר שוטר, ביום 19.9.22, לאחר שהוגשה הצהרת תובע, משיב 4 פנה אליו בעת ליווי לבית המעצר ואמר "מה אני אגיד לך אני לא יריתי הייתי שם אבל לא יריתי" (מזכר תומר קוזמה מיום 21.9.22). בהמשך, נחקר משיב 4 פעם נוספת, ואמר: "ראיתי בשכונה אנשים ואמבולנס הלכתי לאמבולנס הסתכלתי פנימה אני חשבתי משהו מהמשפחה בתוך האמבולנס ראיתי אין אף באמבולנס אז הלכתי הביתה". כן מסר ביחס למציאת טביעות אצבעותיו "אולי שמתי יד פה יד פה". לדבריו, לא מסר פרטים אלו בחקירתו הראשונה כי "התחלתי לספר לו אבל לא הספקתי כי אמר לי שזה לא השאלה שלו" (הודעת משיב 4 מיום 22.9.22, בעמ' 3 - 4).

מהימנות גרסאותיו של משיב 4 תיבחן בהליך העיקרי, ובכלל זאת המשקל שיש ליתן לגרסה מתפתחת שהועלתה אך לאחר סיום החקירה והגשת הצהרת תובע (בש"פ 3422/21 פלוני נ' מדינת ישראל (2.6.21); בש"פ 9176/20 פלוני נ' מדינת ישראל (6.1.21)). עם זאת, כבר בשלב זה ניתן לומר, בזהירות המתבקשת, כי משיב 4 לא סיפק לכאורה הסבר מניח את הדעת להימצאות טביעת אצבעו על דלת האמבולנס. המדובר בגרסה כבושה שאינה עולה בקנה אחד עם גרסאות המתלוננים המתארים את אירוע החטיפה כאירוע שמיד אחריו הוזעקה המשטרה ואין בהודעותיהם

בסיס לכאורי כלשהו לטענה, כאילו מישהו פתח את דלת האמבולנס בסמוך לאירוע החטיפה.

12. שלב האיומים - השלב השלישי (משיבים 4 ו-5):

בשלב השלישי, מיוחס כאמור, כי שניים מחברי החבורה הסיעו את א.א. למקום מבודד בהרים הסמוכים לטייבה, אחרים הגיעו למקום, הוציאו את א.א. מהרכב והחלו להכותו. רכב נוסף הביא את איהאב למקום. הנוכחים הובילו את א.א. ואת איהאב למבנה סמוך, שם המשיכו להכותם ואיימו עליהם כי אם לא יביאו את אלשאפעי, יהרגו אותם. במעמד זה, ירה אחד מהמעורבים שלושה כדורים בקרבת א.א. על מנת להפחידו, אחר הכה את א.א. בכתפו באמצעות אלה, ודרש כי ישלם 100,000 ₪ ויביא את אלשאפעי. לבסוף, הובילו מי מהנוכחים את א.א. ואת איהאב לבית קפה בטייבה, והשאירו אותם במקום.

גרסת המתלונן - א.א. ציין בחקירתו, כי שמע את התוקפים פונים אחד לשני בשמותיהם, בשלב האיומים, ובתוך כך צונו שמותיהם הפרטיים של משיבים 4 ו-5 - כרם ואנס (הודעת א.א. מיום 15.9.22, בעמ' 3).

זיהוי משיב 5 - תחילה, מסר א.א. בחקירתו כי ראה רק את עיניהם של המעורבים בשלב בו נלקח להר (הודעת א.א. מיום 7.9.22, בעמ' 2-4). בהמשך, מסר א.א. מסר כי יוכל לזהות את פניהם של הנוכחים בשלב זה, משום ש"כשירדו והתחילו לירות עלי בהר הם כולם היו חשופים". א.א. אישר כי לא אמר אמת בהקשר זה בחקירה הקודמת, משום שחשש מהמעורבים שאיימו להרגו (הודעת א.א. מיום 11.9.22, בעמ' 2).

בהמשך, נערך מסדר זיהוי ובו א.א. זיהה את משיב 5 לאחר שנתפס (דו"ח מסדר זיהוי תצלומים מיום 12.10.22). מסדר זיהוי זה נערך כחודש וחצי לאחר האירוע, וזאת משום שמשיב 5 היה בבריחה. א.א. אישר במסדר כי נחשף לתמונתו של משיב 5 ברשת החברתית "טיקטוק" לפני עריכת המסדר (פרוטוקול מסדר זיהוי תצלומים מיום 12.10.22). כן הוסיף, בחקירה שנערכה לאחר המסדר, כי משיב 5 הגיע להר לאחר החטיפה, קילל אותו, הכה אותו באלה, ודרש ממנו כי ישלם 100,000 ₪ או כי יביא את אלשאפעי. לדבריו, נתקל בתצלום של משיב 5 במקרה בעת שדפדף ברשת "טיקטוק", כאשר הגיע לתחנה על מנת להגיש תלונה (הודעת א.א. מיום 12.10.22). על המשמעות שיש לייחס לזיהוי במסדר זיהוי בחלוקף למעלה מחודש ולאחר צפייה בתמונה ב"טיקטוק" נעמוד עוד להלן.

13. שלב ההדחה והשיבוש:

הראיה הלכאורית המבססת את המיוחס בשלב זה היא תכתובת בקבוצת ווטסאפ, שנמצאה במכשיר הטלפון של משיב 1. הקבוצה נפתחה ביום 9.9.22 - משמע, ארבעה ימים לאחר האירוע - ובה חברים שבעה אנשים, ובתוכם משיב 1, משיב 4 ומשיב 5. הפעילות בקבוצת הווטסאפ הסתיימה ביום 12.9.22, מועד מעצרו של משיב 1 ו-3 (תמלול קבוצת WhatsApp בשם "וגימה ובס" מיום 15.9.22; דו"ח על מעצר מיום 12.9.22, מסומן סח; דו"ח על מעצר מיום 12.9.22, מסומן סז).

להלן תמצית התכתובות המרכזיות בקבוצת הוטטסאפ:

תאמר (משיב 1 - א.פ.): לוחצים עלינו.

תאמר: בכבוד שלי לא טוב ככה.

תאמר: מפסיקים לחשוב.

תאמר: קפצו לבית של וויאם.

סאלח: אסיל (שמו של משיב 2 - א.פ.) פיצץ אותו מכות ...

עמוד 6

סאלח: "מה עם משפחת וויאם?"

... "אין כלום".

סאלח: בסדר עם הבחור של האמבולנס.

סאלח: הסתדר

סאלח: ומחר יש עוד פגישה איתו ...

סאלח: ומהבוקר אנחנו בודקים.

סאלח: כולם אומרים לא שאין ממנו כלום

564: ... האם יש לו מצלמות?

סאלח: לא ...

אמיר בינגו: 151 (הכוונה למשיב 4 - א.פ.) ה.ק. חברים מחר ... (א.א. - א.פ.) הולך לתת עדות בתחנת המשטרה אנחנו רוצים שמישהו ידבר עם (א.א. - א.פ.) או ההורים של (א.א. - א.פ.) שלא ילכו מחר לתחנה ... ואם מחר בבוקר ילך לתחנה הוא יתחיל להצביע על תמונות שלא ילך עדיף ככה זה יהיה יותר טוב.

564: ... אנחנו נשלח מישהו לבית של אחותו אנחנו כבר יודעים איפה אחותו גרה ...

בינגו אמיר: ה.ק. 155 אסור לו לתת עדות אם הוא יגיע מחר לתחנה ביחס עם אמא שלו יהיה באלגן

564: ה.ק. 154 לא זהו היום בדוק נדבר עם אחותו

בינגו אמיר: ה.ק. 153 עד עכשיו המשטרה אין בידיים שלה כלום הכל עומד על התלונה אם הוא מגיע ומגיש תלונה הכל מתחרבש

564: ה.ק. 152 יהיה טוב בכבוד שלי

תאמר: ה.ק. 157 יא גבר שמישהו יחכה לו בכניסה לתחנה ברגע שהוא יכנס אוסחואטקום ... ויברח

... (משיב 5 - א.פ.): ה.ק. 158 תשלח לו מסר מישהו מג'אסר חארא (זרקא) אם הוא יפתח יפתחו עליו שערי גיהנום ושיתחיל לספור

... (משיב 5 - א.פ.): ה.ק. 166 וזהו שידע מה המסר וב"י אל תמשיכו לו תשלחו לו מסר אחד אח שלי וב"י ...

סאלח: תתקשר אליו תסביר לו אח שלי

סאלח: תגיד לו חאג' אם הדבר יגיע למשטרה שהוא יאשים רק את עצמו

סאלח: הגיסים שלך אצלנו אל תשכח

סאלח: תגיד לו ככה (שם, בעמ' 2 - 5).

בהמשך עדכן אחד המשתתפים כי "אנחנו בחוכמה צריכים להגיע ל... (א.א. - א.פ.) אנחנו נגיע אליו דרך יחיא חבר שלנו שעובד איתנו ... יחיא שלח מישהו ואמר לי אתמול שהם חשדו בבחור הזה שהוא שלח ואמרו לו שהם רוצים לדבר עם אנשים ששלחו אותך (שם, בעמ' 6).

למחרת עדכן אחד המשתתפים בקבוצה, כי אחר "ישב אצלם שלא יבאו הוא ואימא שלו... הסביר להם וככה ... והם אומרים זהו יש לך זכות עלינו" (שם, בעמ' 12).

עוד עודכנו חברי הקבוצה כי "עכשיו התקשר אלי שאדי נאטור ואמר לי שיש מחר מסדר זיהוי ... אמר לי שהוא חושד שיביאו את ... (א.א. - א.פ.) עכשיו אנחנו רוצים להיות בטוחים ... תדאגו חבר'ה תעשו משהו ..." (שם, בעמ' 21).

ביחס למסדר הזיהוי שלח אחד המשתתפים הודעות מוקלטות לפיהן "ישמו לו את התמונות שלך ושל ... (משיב 1 - א.פ.) ואני וכולנו הוא צריך להגיד לא ... אמר כן נתקענו ... מחר זה הניסיון האחרון שלנו" (שם, בעמ' 22), וכן "הוא צריך שלא יצביע" (שם, בעמ' 24).

משיב 5 אישר כי "הוא אמר הוא לא רוצה לדבר", ומשתתף אחר אישר כי "דיברו איתם" (שם, בעמ' 24). בהמשך עודכנו כי מסדר הזיהוי התבטל (שם, בעמ' 25).

אחד המשתתפים עדכן כי "בסדר עם הבחור של האמבולנס ... ומחר עוד פגישה איתו" (שם, עמ' 3 - 4). בהמשך עדכן משתתף אחר כי "היום בבוקר ... הלך נתן עדות ... הפראמדיק", ומשיב 5 ענה "בכבוד שלי ... מישהו במידה ... עצמו שילך וידבר ... איתו ... שהוא ישב איתו ... יגיד כן ... ילך ישתחרר מהר ... אם לא ... בכבוד שלי יאכל אותה" (שם, בעמ' 20). כן נדונו הודעות שמסרו עדים שונים ביחס למעורבים השונים (שם, בעמ' 15 - 17).

ביחס לפעולות משטרתיות, עדכן משיב 4 כי הגיעו למקום רכבים "רגילים בלשים תהיו זהירים", ומשיב 5 אישר את דבריו (שם, בעמ' 11 - 12). המשתתפים אף שלחו הודעות המעדכנות את יתר המשתתפים בדבר חיפוש שנערך במסגרת החקירה. משיב 5 שלח תמונה של השוטרים וסרטונים שלהם ושל ניידת המשטרה, וכתב כי "יש שב"כ ביניהם באים בבגדים רגילים". משתתף אחר הורה "תמחקו הכל מהטלפונים" (שם, בעמ' 22 - 24). משיב 5 שלח בהמשך סרטונים נוספים של ניידות עוברות ליד הבית, ועדכן כי "מסתובבים ... רק בילוש" (שם, בעמ' 5).

בתגובה לעדכון לפיו אנשים, לרבות א.א., "הרימו ידיים", שלח משיב 4 הודעות קוליות לפיהן "לכן הם צריכים מכה אלה כדי שילמדו שמטען יתפוצץ בהם בתוך המחנה ... מי שיעשה טעות יצטרך לשלם את מחיר הטעות שהוא עושה ... (א.א. - א.פ.) ... למה שתצאו איתו אתם יודעים שיש לו הרבה בעיות והוא גונב רכבים" (שם, בעמ' 26).

ההתכתבות בין המעורבים מלמדת לכאורה על נסיונות להגיע לעדים שונים, שחלקם צלחו, לרבות המתלוננים, במטרה למנוע מהם למסור עדות במשטרה או לשתף פעולה עם המשטרה, בין היתר באמצעות שימוש באיומים, באלימות ובפניות לבני משפחתם. ההתכתבות גם מלמדת לכאורה על שיתוף בפעולות חקירה שבוצעו, ראיות שנאספו, והכל תוך תיאום גרסאות ובמטרה לחמוק מהליכי חקירה.

משיב 4 אמנם הכחיש כי השתתף בשיח בקבוצה זו, טען כי אינו זוכר את תוכן ההתכתבות ואינו מבין את כוונת המשתתפים הנוספים בה. עם זאת, אישר כי שלח בקבוצה הודעה לפיה "הם צריכים מכה אלה כדי שילמדו שמטען יתפוצץ בהם בתוך המחנה", ולדבריו, התכוון ל"סתם כך מילים באוויר" (הודעת משיב 4 מיום 17.9.22, בעמ' 8 - 25). גם משיב 5 מסר, כי אינו זוכר שצורף לקבוצת הוואטסאפ, או את הדברים ששלח בה (הודעת משיב 5 מיום 5.10.22, בעמ' 9, 11 - 13).

מספרי הטלפון של המשיבים שזוהו מלמדים לכאורה, כי משיבים 4 ו-5 השתתפו בקבוצה באופן פעיל, הגם שלא היו המשתתפים הבולטים ביותר בה. משיב 5 הציע לכאורה דרכים להלך אימים על א.א., השתתף בשיח ביחס למניעת הגעתו למסדר הזיהוי וביחס לעדים אחרים, ועדכן את שאר המשתתפים בדבר פעולות חקירה שבוצעו. משיב 4 עדכן בדבר פעולות חקירה ובירך על פעולות של הדחת עדים, תוך שהציע שימוש באלימות נגדם. הגם שלא השתתף במידה

בה השתתף משיב 5, משיב 4 שלח הודעות שונות בקבוצה, והוא ידע על קיומה של הקבוצה ותוכן השיחות בה, בניגוד לטענותיו.

יובהר, כי מספר מעורבים אמנם סירבו לשתף פעולה עם החקירה בעקבות איומים שקיבלו. ב.ב מסר כי פנו אליו בדרישה כי לא יפנה למשטרה (הודעת ב.ב השנייה מיום 5.9.22, בעמ' 3), ובהמשך סירב לספק מענה לשאלות נוספות משום שאז (הודעת ב.ב מיום 15.9.22). א.א סירב להגיע לתחנה למסדר זיהוי משום שאיימו על משפחתו (מזכר מיום 17.9.22, מסומן קטן; מזכר מיום 9.10.22, מסומן תד). מעורב נוסף סירב גם הוא להגיע למסדר זיהוי משום חששו (מזכר מיום 12.10.22, מסומן צה).

14. טענת האליבי של משיבים 4 ו-5 -

משיב 4 הכחיש בחקירתו הראשונה כל קשר לאירוע וטען כי חזר באותו יום הביתה והלך לישון למשך כל הלילה (הודעת משיב 4 מיום 17.9.22, בעמ' 6). בחקירתו השנייה טען, כי הוא ישן משעה 18:00 או 19:00, וכן הוסיף לראשונה, כי שוטרים הגיעו לביתו והעירו אותו מהשינה. לטענתו, לאחר שהעירו אותו ירד למטה, פתח את דלת האמבולנס, ראה שאין אף אחד בפנים וחזר הביתה (הודעת משיב 4 מיום 22.9.22, בעמ' 1). באי כוחו של משיב 4 טוענים, כי יש בהגעת השוטרים לביתו, כשהוא ישן, בסמוך לסיום שלב החטיפה, כדי ללמד כי לא היה באירוע כולו.

משיב 5 טען, גם הוא, בחקירותיו כי היה בביתו בעת האירוע, יחד עם אחיו, בתנאי מעצר בית. כן מסר, כי שוטרים הגיעו לביתו באותו ערב וראו כי שהה בבית, וכי חבריו ליית חאג' יחיא וויאם בראנסי שהו עמו בבית אותה עת (הודעת משיב 5 מיום 5.10.22, בעמ' 8, 11, 13; הודעת משיב 5 מיום 12.10.22). גם אמו של משיב 5 מסרה כי היה בבית באותו ערב, אולם לא ידעה לומר באיזו שעה ראתה אותו (הודעת מנאל מסארוה הראשונה מיום 12.10.22; הודעת מנאל מסארוה מיום 12.10.22).

שני חברים שצוינו על ידי משיב 5 נחקרו, גם הם, במשטרה. ליית חאג' יחיא מסר, כי אמנם שהה בביתם של משיבים 4 ו-5 ביום האירוע בין השעה 16:00 או 17:00 לערך ועד לשעה 00:00. לדבריו, בשעה 22:00 נכנסו שוטרים לבית, העירו את משיב 4, חיפשו את בן הדוד של המשיבים, ועזבו את המקום (הודעת ליית חאג' יחיא מיום 12.10.22). ויאם בראנסי מסר כי הגיע לביתם של משיבים 4 ו-5 בשעות הערב, וכי כרבע שעה או חצי שעה לאחר מכן הגיעו שוטרים אל הבית "עלו למעלה דיברו איתנו ואז הלכו". לדבריו, הם לקחו את משיב 2 המתגורר בקרבת מקום. עוד מסר, ביחס למשיב 4, כי "ראיתי אותו שהגיעו השוטרים הבנתי שהוא ישן והתעורר" (הודעת ויאם בראנסי מיום 12.10.22).

אם אמנם יש ליתן אמון בטענת האליבי של משיב 4 ובדברי חבריו, לכל היותר ניתן להסיק לכאורה כי היה בבית בעת שהגיעו השוטרים, משמע, לאחר סיום אירוע החטיפה. כל זאת, משום ששוטרים הגיעו לזירה אך עם פניית ב.ב. למשטרה, וזאת בסיומו של אירוע החטיפה (דו"ח פעולה מיום 5.9.22, מסומן ב). מכאן, שגם אם נאמץ את הטענה, הרי שתהא יפה לכל המוקדם, לאחר שהסתיימו שני השלבים הראשונים, שלב הירי ושלב האיומים.

לעומת זאת, אם מהימנים דבריהם של משיבים 4 ו-5 והודעות חבריהם, הרי שמתבקשת המסקנה כי עומדת למשיב 5 טענת אליבי.

עם זאת, גרסאות המשיבים סותרות את שלל הראיות האחרות שכבר פורטו. יתר על כן, טענתו של משיב 5 סותרת לכאורה גם את פלט מחקרי התקשורת של מכשיר הטלפון שלו המלמד כי היה בתנועה בזמן האירוע (מזכר מיום 12.10.22, מסומן צז). הטענה כי שוטרים ביקרו בביתם של משיבים 4 ו-5 אינה עולה בקנה אחד גם עם מזכר המשטרה מיום 13.10.22, לפיו לא היה ביקור בבית משיבים 4 ו-5 ביום 5.9.22 וביום 6.9.22 (מזכר מיום 13.10.22, מסומן צד). השוטר שערכ את משיב 2 בהמשך הלילה, ולאחר שהסתיימו כלל השלבים, גם הדגיש, כי משיב 5 כלל לא

היה במקום (מזכר מיום 12.10.22, מסומן קז).

כך או כך, טענת האליבי של המשיבים מקומה להתברר בהליך העיקרי, ולא די בה בשלבה, כדי ליצור כרסום ראיתי. המדובר בגרסה המחייבת הכרעת מהימנות והעדפת גרסת המשיבים וחבריהם על פני מכלול הראיות הנוספות. יש לזכור בהקשר זה, כי המשיבים פעלו לכאורה להדחת עדים במסגרת קבוצת הווסטאפ, כפי שפורט, ואף ציינו את שמו של ויאם - אחד החברים שמאשר את גרסת האליבי - כמי שמשיב 2 "פיצץ" אותו. לכך יש להוסיף שכאשר נשאלו על עזיבתם את הבית, מסר ליית כי יצא מבית משיב 5 לפני ויאם, ואילו ויאם מסר כי השניים עזבו את המקום יחד (מזכר מיום 13.10.22).

לאור כל האמור, לא ניתן ליתן ביטוי בשלב זה, לטענת האליבי, ולו לעניין קביעת חולשה ראיתית.

ראיות נסיבתיות לכאוריות - סיכום ביניים

15. הואיל וענייננו בראיות נסיבתיות לכאוריות, אין מקום לבחון כל ראיה כשלעצמה אלא יש לבחון את התמונה בכללותה. הראיות הלכאוריות, הקושרות את משיב 4 למיוחס בכתב האישום, הן טביעת אצבעו שנמצאה על גבי דלת האמבולנס; שימוש בשמו הפרטי במהלך שלב האיומים; והשתתפותו הפעילה בקבוצת הווסטאפ, בה נטלו חלק רבים מהמעורבים, לאחר האירוע. הראיות הלכאוריות הקושרות את משיב 5, כוללות את השימוש בשמו הפרטי בשלב האיומים; זיהוי על ידי א.א במסדר זיהוי תמונות; והשתתפותו בקבוצת הווסטאפ, כאמור.
16. לו היתה עומדת כשלעצמה טביעת האצבע של משיב 4 על דלת האמבולנס או לו היה עומד מסדר הזיהוי של משיב 5 לבדו, ייתכן שהיה מקום לקבוע כי ישנה חולשה ראיתית במסכת הראיתית הלכאורית. באשר לטביעת האצבע - משום שלא ניתן להתעלם מהקשיים בהרשעה על יסוד טביעת אצבע כראיה יחידה (ע"פ 2132/04 קייס נ' **מדינת ישראל** (28.5.07); ע"פ 16/82 **מלכה נ' מדינת**, פ"ד לו(4) 309). כך בפרט כאשר טביעת האצבע יכולה היתה להגיע לכאורה לאמבולנס באופן תמים. באשר לזיהוי של משיב 5 במסדר זיהוי - משום העיון הקודם של א.א בתמונות המשיב ב"טיקטוק" ובשל הזמן שחלף מאז האירוע ועד מסדר הזיהוי. כבר נפסק בהקשר זה, כי יש להקפיד כי לעד הנקרא לזהות חשוד במסדר זיהוי לא תהיה הזדמנות לראותו לפני הליך הזיהוי (בש"פ 7942/16 **קריחלי נ' מדינת ישראל** (3.11.16); ע"פ 648/77 **קריב נ' מדינת ישראל**, פ"ד לב(2) 729 (1978)).
- עם זאת, טביעת האצבע של משיב 4 וזיהוי של משיב 5 במסדר הזיהוי אינן עומדות לבדן, והצירוף בין מכלול הראיות הלכאוריות מלמד על קיומה של תשתית ראיתית לכאורית שדי בה בשלב זה. כאמור, א.א ציין את שמותיהם הפרטיים של משיבים 4 ו-5 כשמות שצינו על ידי המעורבים בשלב האיומים. יתר על כן, משיבים 4 ו-5 נטלו חלק פעיל בקבוצת הווסטאפ, שנפתחה בסמוך לאחר האירוע ונסגרה עם מעצרים של המשיבים. הקבוצה היתה מיועדת מלכתחילה "להשמדה". במסגרת הקבוצה תואמו לכאורה גרסאות, סוכם על האופנים שיש להשפיע על המתלוננים, בין היתר באמצעות אלימות והפעלת לחצים, וכן דובר לכאורה על הראיות הקיימות, על פעולות חקירה ועל הצורך לשבשן. ההשתתפות בקבוצת הווסטאפ ודבריהם של משיבים 4 ו-5 בקבוצה זו, לא זו בלבד שהיא מלמדת לכאורה על פעולות השיבוש וההדחה בהן נקטו, אלא שהיא מלמדת לכאורה גם על מעורבותם באירוע עצמו. ההתכתבות מלמדת כי כל המשתתפים מודעים לאירוע, ויש להם אינטרס לנקוט בפעולות שיבוש והדחה.
- גם לא ניתן להתעלם, כבר בשלב זה, מקבוצת טביעות האצבע שנמצאו על האמבולנס, הכוללת לכאורה לא רק את טביעת אצבעו של משיב 4 אלא גם טביעות אצבע של חלק מהמשיבים הנוספים, ומהתאמת אותן טביעות להשתלשלות המתוארת בכתב האישום.

עוד יש לקחת בחשבון, כי במסגרת קבוצת הווסטאפ גם צוין, כי יש למנוע את הגעתו של א.א. למסדר הזיהוי מחשש

שיזהה את משיב 5. כל זאת, לאחר שמועד ביצוע מסדר הזיהוי נדחה משום שמשיב 5 היה בבריחה. כך או כך, הטענות בדבר פגמים במסדר הזיהוי, לרבות חשיפה לתמונת החשוד או בדבר הזמן שחלף, עשויות לכל היותר להשפיע על משקל ומהימנות המסדר, וגם מקומן להתברר בהליך העיקרי (בש"פ 5976/10 **אבו סבילה נ' מדינת ישראל** (1.9.10); בש"פ 8053/09 **נגר נ' מדינת ישראל** (29.10.09); בש"פ 1793/04 **מדינת ישראל נ' סביחאת** (24.3.04)).

17. טענות האליבי עומדות, כאמור, אל מול מצבור הראיות הנסיבתיות האחרות, והן גם אינן עולות בקנה אחד עם היות מכשיר הטלפון של משיב 5 בתנועה ועם מזכרי השוטרים בדבר הגעתם לבית המשיבים. מכאן, שלא ניתן ליתן לטענות אלו משקל מכריע בשלב זה והן יידונו, בהתאם להערכת מהימנותם של המשיבים, בהליך העיקרי. יש לקחת בחשבון, כי אל מול גרסאות המשיבים, והסתירות שנמצאו בהן, עומדות גרסאות המתלוננים, שלא נמצאו טענות מהותיות המלמדות על סתירות באותן גרסאות. הטענות שהועלו, בהקשר זה, במסגרת הדיון הלכאורי עניינן בעניינים שוליים בלבד.

18. למשיב 5 לא יוחסה מעורבות בשלב הירי ובשלב החטיפה ומכאן, על יסוד הצירוף בין זיהוי, ציון שמו על ידי המעורבים האחרים בשלב האיומים ומעורבותו הפעילה בקבוצת הווטסאפ, אני קובעת כי ישנן ראיות לכאוריות, לביצוע העבירות המיוחסות לו בשלב האיומים, ללא כל חולשה.

19. גם באשר למשיב 4 המסקנה היא כי ישנן ראיות לכאוריות המלמדות על מעורבותו בשלב החטיפה, וזאת על יסוד הצירוף בין טביעת אצבעו על האמבולנס, ציון שמו על ידי אחרים בשלב האיומים ומעורבותו בקבוצת הווטסאפ. ניתן גם לומר, כי ישנן ראיות לכאוריות, בעוצמה נמוכה יותר באשר למעורבותו בשלב האיומים, נוכח ציון שמו כמי שנטל חלק בשלב זה. האם ניתן להסיק מתוך מכלול הראיות הלכאוריות כי היה מעורב בכל שלושת השלבים, כמיוחס בכתב האישום?

המבקשת עתרה ללמוד על מעורבותו בכל השלבים מרציפות האירוע בכללותו. א.א מסר כי בין שלב הירי ובין חסימת האמבולנס חלפו "אולי שתי דקות", וכי בין עצירת האמבולנס ובין חטיפתו לרכב האחר חלפו כעשר דקות (הודעת א.א מיום 15.9.22, בעמ' 4). מדובר בפרק זמן שדי בו על מנת לאפשר הצטרפותו של משיב 4 לשאר המעורבים ועזיבתו את המקום.

מכאן, ולמרות שנמצאו ראיות לכאוריות בדבר מעורבותו בשלב החטיפה, נמצאה חולשה ראייתית בדבר מעורבותו של משיב 4 בשלב הירי וחולשה מסוימת, במידה פחותה, באשר לנוכחותו בשלב האיומים. כאמור, משיב 4 עצמו ציון, לפי מזכר השוטר, כי הוא לא לקח חלק בירי.

עילות המעצר

20. שלוש עילות מעצר קמות ועומדות בעניינים של המשיבים. עילת מעצר של מסוכנות, עילה של חשש לשיבוש הליכי משפט ועילה של חשש להימלטות מאימת הדין.

21. מעשי האלימות המיוחסים למשיבים מקימים חזקת מסוכנות. מסוכנותם הגבוהה של המשיבים נלמדת מנסיבות ביצוע העבירות, שכללו הפעלת אלימות קשה כלפי המתלונן בחבורה, כחלק מאירוע מתמשך, ולצד עבירות של חטיפה וסחיטה (ראו, למשל: בש"פ 7274/22 **מדינת ישראל נ' לגיסה** (10.11.22); בש"פ 1921/22 **יאזום נ' מדינת ישראל** (23.3.22); בש"פ 3/14 **חוחלובסקי נ' מדינת ישראל** (14.1.14)). העבירה של סחיטה באיומים מקימה מטבעה, לצד עילת המסוכנות, גם עילת מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט (בש"פ 3680/15 **מרעי נ' מדינת ישראל** (4.6.15)).

22. אכן, חולשה ראייתית עשויה להוביל לבחינתה של חלופת מעצר, גם במקרים בהם העבירות המיוחסות מלמדות על עילת מעצר של מסוכנות ברף גבוה. עם זאת, לא כל חולשה ראייתית תוביל בהכרח לחולשה בעוצמת עילות המעצר (בש"פ 1269/22 אבו סביטאן נ' מדינת ישראל (6.3.22); בש"פ 10121/17 מזרחי נ' מדינת ישראל (14.1.18)). במקרה הנדון, החולשה המסוימת שנקבעה בעניינו של משיב 4 אינה מלמדת על חולשה בעילות המעצר. ראשית, משום שהחולשה נקבעה רק ביחס לשניים מהשלושה. יתר על כן, מעורבותם של המשיבים בקבוצת הווטסאפ מלמדת על ניסיונות בוטים למנוע שיתוף פעולה של עדים עם המשטרה, לפגום בחקירה, והכל תוך תיאום שימוש באלימות של ממש והפעלת לחץ על המתלוננים ועל עדים נוספים. לא נמצאה כל חולשה ראייתית למעשים אלו. יתר על כן, עולה לכאורה כי חלק מניסיונות המשיבים להשפיע על החקירה אכן צלחו, כאמור, והמתלוננים חששו מאוד למסור הודעות במשטרה. מכאן, שהחשש לשיבוש הליכים אינו תיאורטי בלבד ואינהרנטי לעבירות, ועוצמת העילה, שנלמדת מביצוע לכאורי של פעולות אלה - גבוהה.

23. למשיב 5 אמנם לא מיוחסת מעורבות בשלב הירי ובשלב החטיפה. עם זאת, די במעורבותו הלכאורית בשלב האיומים, שכלל גם אלימות ברף גבוה, ומעורבותו הפעילה בקבוצת הווטסאפ, כדי ללמד על מסוכנותו הגבוהה ועל החשש לשיבוש הליכי משפט בדרגת עוצמה גבוהה. יש לזכור גם בהקשר של משיב 5, כי ביצע לכאורה את העבירות, תוך הפרת הוראה חוקית, לפיה אמור היה להימצא במעצר בית במסגרת כתב אישום התלוי ועומד נגדו המייחס לו החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. מכאן גם שלא ניתן ליתן אמון במשיב 5.

24. לצד עילות המעצר של מסוכנות ושל חשש לשיבוש הליכי משפט, עומדת גם עילת מעצר של חשש להימלטות. עילה זו נלמדת, גם היא, ממעורבותם של המשיבים בקבוצת הווטסאפ, שכן כלל המעורבים בקבוצה היו נכונים לכאורה לבצע עבירות נוספות על מנת לחמוק מהליכי חקירה. יתר על כן, משיב 4 אותר אך ביום 16.9.22, ומשיב 5, אמנם לא נחשד מיד בתחילת האירוע, אולם ניסיונות איתורו החלו, לכל המאוחר, ביום 18.9.22, והוא לא אותר עד ליום 5.10.22 (מזכר אברהמים טנוס מיום 9.10.22, מסומן תג; מזכר אשר ביטון מיום 19.9.22, מסומן ת; מזכר סרגיי קולנקוב מיום 6.10.22, מסומן שח; דו"ח פעולה מיום 5.10.22, מסומן שג; דו"ח על מעצר מיום 5.10.22, מסומן סד). היעדר שיתוף פעולה עם הליכי חקירה, ניסיונות לשבש ראיות ולהשפיע על עדים, והתחמקות מהליכי החקירה, מלמדים על חשש אינהרנטי להימלטות מהליכי משפט וחשש לשיבוש הליכי משפט (בש"פ 5094/13 מחאמיד נ' מדינת ישראל (24.7.13); בש"פ 6573/13 אביתר נ' מדינת ישראל (10.10.13)).

סיכום

25. הנה כי כן, התשתית הראייתית הלכאורית מלמדת על מעורבותו של משיב 4 בשלב החטיפה ובשלב השיבוש וההדחה. מכאן, יש ישנן ראיות לכאוריות לביצוע העבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, חטיפה לשם סחיטה, פציעה בנסיבות מחמירות, והדחה בחקירה באיומים והפחדה. ישנה תשתית ראייתית לכאורית עם חולשה מסוימת ביחס למעורבותו של משיב 4 בשלב האיומים, משמע לביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות וסחיטה בכוח. כן ישנה תשתית ראייתית עם חולשה ביחס למעורבותו בשלב הירי, משמע לביצוע עבירות נוספות של פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות.

26. התשתית הראייתית - לכאורית מלמדת גם כי משיב 5 היה מעורב בשלב האיומים ובשלב השיבוש וההדחה, כמיוחס בכתב האישום, משמע לביצוע העבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, סחיטה בכוח, הדחה בחקירה באיומים והפחדה, והפרת הוראה חוקית.

27. המעשים המיוחסים למשיבים, כמו גם מעורבותם הפעילה בקבוצת הווטסאפ, מלמדים יחדיו על קיומן של שלוש עילות מעצר בעוצמה גבוהה, עילת מעצר של מסוכנות, עילת מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט ועילת מעצר עומד 12

של חשש להימלטות מאימת הדין. נוכח עוצמתן של כל אחת מעילות המעצר, לא כל שכן משקלן המצטבר, אף חלופת מעצר לא תסכון. מכאן, שאינני סבורה כי יש מקום לבחינתן של חלופות מעצר, גם לא באמצעות שירות המבחן.

28. לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של משיבים 4 ו-5 עד תום ההליכים נגדם.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.

אפרת פינק, שופטת